

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/119/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3123011211
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 08. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Dunčko
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:3123011211.3

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Dunčka a sudcov JUDr. Michala Eliaša a JUDr. Milana Straku na neverejnom zasadnutí konanom dňa 27. augusta 2024 prejednal sťažnosť prokurátorky Okresnej prokuratúry Trenčín v trestnej veci odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D. XXX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Dubnica nad Váhom, v konaní o návrhu záujmového združenia občanov – občianskeho združenia DUMISK, so sídlom Sereď, Mlynárska 37/29, IČO: 52111393, o jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorú podala proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 74PP/17/2023 zo dňa 24.06.2024 a jednomyseľne takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 písm. a) Tr. por. zrušuje sa napadnuté uznesenie v celom rozsahu a podľa § 66 ods. 1 písm. a), ods. 2 a § 67 ods. 1 Tr. zák. sa návrh záujmového združenia občanov – občianskeho združenia DUMISK, so sídlom Sereď, Mlynárska 37/29, IČO: 52111393, o podmiennečné prepustenie odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX, z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 4T/65/2013 zo dňa 10.04.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 1To/75/2018 zo dňa 20.11.2018 a rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 6T/21/2019 zo dňa 22.10.2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 1To/104/2019 zo dňa 04.02.2020, zamieťa.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 4T/65/2013 zo dňa 10.04.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 1To/75/2018 zo dňa 20.11.2018 bol A. B. odsúdený pre pokračovací obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. c) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Ďalším rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 6T/21/2019 zo dňa 22.10.2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 1To/104/2019 zo dňa 04.02.2020 bol A. B. odsúdený pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. a prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. c) Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. 74PP/17/2023 zo dňa 24.06.2024 (ďalej len „napadnuté uznesenie“) bol odsúdený A. B. podľa § 415 ods. 1 Tr. por. a § 66 ods. 1, ods. 2 a § 67 ods. 1 Tr. zák. podmiennečne prepustený z výkonu vyššie uvedených trestov odňatia slobody. Podľa § 68 ods. 1 Tr. zák. mu bola určená skúšobná doba v trvaní 3 roky a súčasne nariadený probačný dohľad nad odsúdeným v trvaní 3 roky, a zároveň boli odsúdenému uložené na čas probačného dohľadu obmedzenia a povinnosti, a to podľa § 51 ods. 3 písm. b) Tr. zák. zákaz požívať alkoholické nápoje a iné návykové látky, podľa § 51 ods. 4 Tr. zák. povinnosť podrobiť sa na vyzvanie súdu alebo príslušníka Policajného zboru Slovenskej

republiky skúške na alkoholické nápoje a iné návykové látky za účelom kontroly dodržiavania zákazu ich požívať, podľa § 51 ods. 4 písm. j) Tr. zák. povinnosť podrobiť sa psychoterapii alebo zúčastniť sa na psychologickom poradenstve so zameraním na predchádzaniu rizika recidívy trestnej činnosti a podľa § 51 ods. 4 písm. k) Tr. zák. povinnosť zamestnať sa alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie.

Toto uznesenie nenadobudlo právoplatnosť, pretože proti nemu podala v zákonnej lehote prokurátorka sťažnosť, zahŕňiac ju do zápisnice o verejnom zasadnutí ihneď po jeho vyhlásení.

V písomných dôvodoch sťažnosti uviedla, že dôvodom jej podania je predpoklad, že u odsúdeného A. B. v zmysle § 66 ods. 1 Tr. zák. nie je splnená materiálna podmienka podmieneného prepustenia spočívajúca v zákonnej požiadavke vedenia riadneho života v budúcnosti. V tejto súvislosti uviedla, že ústav na výkon trestu síce odporučil podmienené prepustenie odsúdeného, ale súčasne konštatoval u neho menej priaznivú prognózu, stredné riziko recidívy a iba čiastočné splnenie podmienok na podmienené prepustenie. Odsúdený bol v minulosti už 6-krát súdne trestaný a vo výkone trestu odňatia slobody sa nachádza opakovane. Ani jeho opakované odsúdenia a pobyt vo väzení však na jeho správanie nemali žiadúci vplyv, nevedli u neho k náprave a polepšeniu v smere vedenia riadneho života. Páchanie trestnej činnosti nie je u odsúdeného iba ojedinelým jednorazovým vybočením zo spôsobu jeho života, ale zjavne v jeho prípade je možné vypozerovať jednoznačné sklony k jej páchaniu. Pokiaľ je odsúdený už opakovane súdne trestaný a opakovane sa nachádza vo výkone trestu odňatia slobody, je možné dospieť k záveru, že predchádzajúce tresty u neho nevedli k náprave. Z odpisu registra trestov odsúdeného je zrejmé, že opakovane sa dopúšťa trestnej činnosti pod vplyvom alkoholu, pričom aktuálne vykonáva trest odňatia slobody pre drogovú trestnú činnosť. Zdôraznila, že počas výkonu trestu odňatia slobody sa odsúdený dopustil závažného disciplinárneho previnenia, kedy užil drogu, napriek tomu, že je vo výkone trestu práve pre drogovú trestnú činnosť. Z tohto jeho konania je zrejmé, že v jeho prípade ešte nedošlo k náprave. Ako absurdná sa javí jeho obrana, ktorú uviedol na verejnom zasadnutí, a to že skutočnosť, že užil drogu, je aj vina ústavu na výkonu trestu, nakoľko sa do ústavu droga nemala dostať. Z tohto jeho vyjadrenia je zrejmé, že nemá kritický postoj, ešte si neuvedomuje dostatočne škodlivosť drog a je potrebné, aby sa v tomto smere ďalej edukoval a napravil. Podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody má význam len vtedy, ak vzhľadom na účel trestu, ako i ďalšie okolnosti je odôvodnený predpoklad, že odsúdený bude viesť na slobode riadny život a svojim správaním sa viac nedostane do kolízie so zákonom, čo však vzhľadom k predchádzajúcej kriminálnej minulosti odsúdeného, nekritický postoj, sklon k užívaniu drog (a to dokonca aj vo väzení), nedostatok edukácie a ústavom prezumované stredné rizikové faktory jeho sociálneho zlyhania nie je možné očakávať. Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností konštatovala, že u odsúdeného vykonávaný trest neplní iba resocializačnú funkciu a funkciu individuálnej a generálnej prevencie, či morálneho odsúdenia, ale predovšetkým funkciu ochrannú, kedy sa ďalším výkonom trestu zabezpečuje ochrana spoločnosti. Napadnuté uznesenie, teda rozhodnutie o podmienenom prepustení odsúdeného preto nie je možné vyhodnotiť ako vecne správne. Z vyššie uvedených dôvodov by v prípade odsúdeného naopak mala do popredia vystúpiť represívna zložka trestu, ktorá by zabezpečila u neho ďalší výkon uloženého trestu, ktorý by mal byť v tomto prípade uplatnený (vykonaný) v celom jeho rozsahu. Navrhla, aby krajský súd podľa § 194 ods. 1 písm. b) Tr. por. napadnuté uznesenie zrušil a aby sám podľa § 66 ods. 1, ods. 2 a § 67 ods. 1 Tr. zák. návrh o podmienené prepustenie odsúdeného ako nedôvodný zamietol.

K sťažnosti prokurátorky sa písomne vyjadril odsúdený. Uviedol, že táto neobsahuje žiadne nové skutočnosti, ktoré by súdu prvého stupňa neboli doposiaľ známe a s ktorými by sa tento pri svojom rozhodovaní nevysporiadal. Súd prvého stupňa jednoznačne dospel k záveru, že v jeho prípade sú splnené všetky podmienky na podmienené prepustenie. Plnením povinností a správaním vo výkone trestu preukázal polepšenie, pričom súd prvého stupňa tiež dospel k záveru, že je dôvodné očakávať, že na slobode povedie riadny život. Poukázal na to, že vo výkone trestu je po prvýkrát a nie opakovane, ako to uvádzala prokurátorka. Taktiež ako nepravdivé sa javí aj jej tvrdenie týkajúce sa vyhlásenia o zavinení užívania drogy počas výkonu trestu, keďže takto sa vyjadril zástupca navrhovateľa. Dodal, že jeho správanie a vystupovanie je dlhodobo na požadovanej úrovni, bol viackrát disciplinárne odmenený, je pracovne zaradený a vždy kladne hodnotený a zapája sa do činností pre všeobecný rozvoj osobnosti, ako aj do aktivít v rámci kultúrno-osvetovej činnosti. Súd prvého stupňa inak skutočnosť ohľadom jeho užívania drogy počas výkonu trestu dostatočne vyhodnotil a dospel k záveru, že disciplinárny trest mu za to uložený je už v súčasnosti zahľadený, pričom sa nejedná o takú skutočnosť, ktorá by mala odsúdeného jednoznačne diskvalifikovať. Ďalej uviedol, že riziko recidívy a resocializačná prognóza súd prvého stupňa zohľadnil aj

v dĺžke skúšobnej doby a najmä v dĺžke času a rozsahu probačného dohľadu (obmedzení a povinností). Navrhol, aby krajský súd sťažnosti prokurátorky nevyhovel a túto zamietol.

K sťažnosti prokurátorky sa písomne vyjadril aj zástupca záujmového združenia občanov – občianskeho združenia DUMISK. Uviedol aj to, že prokurátorka opomenula, že občianske združenie ponúklo záruku, ako aj že poskytuje tzv. postpenitenciárnu starostlivosť. Má za to, že služby, ktoré poskytnú odsúdenému, sú jednoznačne postpenitenciárnou starostlivosťou. Občianske združenie totiž disponuje personálnymi, odbornými, materiálnymi i finančnými kapacitami, ktoré sú potrebné k tomu, aby bol naplnený cieľ a poslanie občianskeho združenia i vo vzťahu k zárukám, ktoré občianske združenie v jednotlivých konaniach ponúklo. Dodal, že s napadnutým uznesením sa občianske združenie stotožňuje. Navrhol preto, aby krajský súd sťažnosť prokurátorky ako nedôvodnú zamietol.

Krajský súd v Trenčíne, ako súd nadriadený súdu prvého stupňa, primárne zistiac, že podaná sťažnosť je prípustná (§ 185 Tr. por.), bola podaná oprávnenou osobou (§ 186 Tr. por.) a v zákonom stanovenej lehote (§ 187 Tr. por.), na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľka podala sťažnosť, ako aj konanie, ktoré im predchádzalo, a takto dospel k záveru, že sťažnosť prokurátorky je dôvodná, pretože súd prvého stupňa sa nevysporiadal so všetkými skutočnosťami dôležitými pre svoje rozhodnutie.

Krajský súd v prvom rade konštatuje, že súd prvého stupňa správne procesne postupoval, keď o návrhu záujmového združenia občanov – občianskeho združenia DUMISK o podmiennečné prepustenie odsúdeného A. B. z výkonu trestu odňatia slobody rozhodoval na verejnom zasadnutí, na vykonanie ktorého mal splnené (už) všetky zákonné podmienky. Odsúdený i zástupca občianskeho združenia mali tak možnosť vyjadriť sa pred súdom prvého stupňa k doterajšiemu priebehu výkonu trestu odňatia slobody odsúdeného, ako aj k dôvodom, pre ktoré občianske združenie navrhlo podmiennečné prepustenie odsúdeného.

Z písomného odôvodnenia napadnutého uznesenia vyplýva, že súd prvého stupňa sa zaoberal zákonnými podmienkami pre podmiennečné prepustenie podľa § 66 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Tr. zák., ktoré musia byť pre pozitívne rozhodnutie o podmiennečnom prepustení každého odsúdeného splnené vždy súčasne.

Možno však prisvedčiť len záveru súdu prvého stupňa v tom, že odsúdený spĺňal formálnu podmienku z pohľadu dĺžky obidvoch doteraz vykonaných trestov odňatia slobody (ktoré sa pre účely rozhodovania o podmiennečnom prepustení považujú za jeden trest), keď v súčte so započítaním vykonal zákonom požadované časti z výmery uložených trestov odňatia slobody, teda viac ako 3/4 v prípade trestnej veci vedenej pod sp. zn. 4T/65/2013 a viac ako 1/2 v prípade trestnej veci vedenej pod sp. zn. 6T/21/2019 (ďalej len „trest odňatia slobody“).

Krajský súd sa totiž nestotožnil už s ďalšími závermi súdu prvého stupňa, že by odsúdený spĺňal aj obidve materiálne podmienky spočívajúce v polepšení sa a očakávaní vedenia riadneho života na slobode.

Krajský súd považuje v prvom rade za potrebné zdôrazniť, že o výmere trestu, teda aj o dĺžke pôsobenia výchovného účinku tohto trestu na odsúdeného primárne rozhoduje súd, ktorý vydal právoplatný odsudzujúci rozsudok. Na druhej strane ale zákonodarca ustanovil možnosť predčasného podmiennečného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody. Z právnej úpravy tohto inštitútu nepochybne vyplýva, že zákonodarca prezumuje možnosť nápravy páchatel'ov trestných činov v rámci výkonu trestu odňatia slobody do takej miery, že i kratším výkonom tohto trestu, než ho uložil súd v odsudzujúcom rozsudku, je možné pri správnom výchovnom pôsobení a pri nadväzujúcom plnení povinností odsúdeného a jeho správaním preukazujúcim polepšenie dosiahnuť výchovný účel trestu, teda nápravu páchatel'a trestného činu, aby sa do budúca už nedopúšťal trestnej činnosti aj pri jeho pobyte na slobode. Zákonodarca však neurčil povinnosť súdu podmiennečne prepustiť každého odsúdeného (Podľa § 66 ods. 1 Tr. zák. súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť...), ale ponecháva na úvahu súdu na základe dôkazov posúdiť, či výchovný účel trestu odňatia slobody aj kratšieho trvania zapôsobil na toho ktorého odsúdeného v takom rozsahu, že z hľadiska zabezpečenia ochrany spoločnosti nie je potrebné, aby vykonal celý uložený trest odňatia slobody.

K otázke posudzovania preukázania polepšenia krajský súd považuje za potrebné poukázať na to, že polepšenie je vývojový proces vnútornej premeny páchatelovej osobnosti, ktorý sa, pravda, navonok prejavuje iba v jeho správaní. Pri rozhodovaní o podmienčnom prepustení treba práve rozlišovať, kedy je správanie a plnenie povinností vo výkone trestu iba prejavom vonkajšej adaptácie odsúdeného v prostredí ústavu a kedy ide o známky skutočných zmien osobnosti odsúdeného, ktoré oprávňujú predpokladať, že aj v budúcnosti bude viesť riadny život. Preto správanie odsúdeného vo výkone trestu a plnenie povinností sú síce neopomenuteľnými, ale nie však jedinými hľadiskami, z ktorých možno usudzovať na jeho polepšenie.

Z hodnotenia ústavu na výkon trestu v podstate vyplýva, že v prvopočiatoch výkonu trestu odňatia slobody by bolo možné dovtedajší výkon trestu odňatia slobody odsúdeného (na výkon trestu nastúpil dňa 28.11.2018) hodnotiť v zásade ako „príkladný,“ svedčiaci o jeho „polepšovaní sa“ (z pohľadu jeho správania a plnenia povinností počas výkonu trestu odňatia slobody). Avšak v ďalšom priebehu výkonu trestu odňatia slobody odsúdený už fatálne zlyhal, pretože po tom, ako mu bola zmenená diferenciačná skupina z „B“ na „A“ a bol premiestnený do Nemocnice pre obvinených a odsúdených a Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Trenčíne, počas pobytu na otvorenom oddelení dňa 21.06.2022 (po viac ako 3,5 roku od nástupu na výkon trestu) porušil zákaz vyrábať, prechovávať a požívať návykové látky, nakoľko mal pozitívny test na zakázanú látku THC (!!!!!). Aj napriek tomu, že odsúdený bol za tento „prehrešok“ aj disciplinárne potrestaný (zahľadenie disciplinárneho trestu však neznamená, že sa odsúdený nedopustil takéhoto skutku), bola mu zmenená diferenciačná skupina z „A“ na „B“ a bol premiestnený do ÚVTOS Dubnica nad Váhom, kde sa nachádza až doposiaľ, práve takéto závažné porušenie ústavného poriadku vo vzťahu k inak bezproblémovému výkonu trestu odňatia slobody vo vzájomných súvislostiach vytvára pre krajský súd dostatočný podklad k vysloveniu záveru, že odsúdený sa nepolepšil.

V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že hoci sa odsúdený nachádza vo výkone trestu odňatia slobody po prvýkrát (prokurátorka vo svojej sťažnosti nesprávne poukazovala na to, že odsúdený je vo výkone trestu odňatia slobody opakovane), pred nástupom na výkon trestu odňatia slobody sa už viackrát dopustil práve trestnej činnosti súvisiacej s rôznymi návykovými látkami (aj v súvislosti s ich držbou či požívaním, pričom ide o posledné 3 záznamy o odsúdeniach v registri trestov), pričom „kontakt“ odsúdeného s inou zakázanou návykovou látkou počas výkonu trestu odňatia slobody uloženému mu práve pre takúto trestnú činnosť považuje krajský súd za vrcholný prejav nevedenia riadneho života počas výkonu trestu odňatia slobody, jednoznačne svedčiaci o zjavnej neúčinnosti dovtedy vykonaného trestu odňatia slobody (jeho účelom malo byť totiž aj vychovať ho k tomu, aby viedol riadny život), hoci odsúdený prejavil nad takýmto svojím konaním aj ľútosť. Odsúdený bol na otvorenom oddelení, mal umožnený voľnejší pohyb a bol pod miernejším režimom výkonu trestu odňatia slobody, ale túto „dôveru“ ústavu na výkon trestu do neho vloženú nevyužil, ba práve naopak priam zneužil, keď (opäť) „siahol“ po zakázanej návykovej látke.

Krajský súd ďalej uvádza, že v rámci výkonu trestu odňatia slobody sa zaobchádzaním rozumie súhrn takých aktivít, ktorých účelom je diferencovaným spôsobom zabezpečiť výkon práv a povinností podľa Zák. č. 475/2005 Z.z. o výkone trestu odňatia slobody, podporovať a rozvíjať zmysel pre zodpovednosť, dodržiavanie zákonov a spoločenských noriem, pozitívne osobnostné vlastnosti, úctu k iným, sebaúctu a pozitívny vzťah k rodine. Na splnenie tohto účelu sa na odsúdeného vypracúva program zaobchádzania, ktorý ustanovuje cieľavedomé, komplexné a štruktúrované pôsobenie na odsúdeného podľa jeho osobnostných vlastností, odborných vedomostí a stupňa vzdelania v súlade s účelom výkonu trestu.

Prijatie a pozitívny vzťah odsúdeného k programu zaobchádzania je základným predpokladom účinnosti trestu. Avšak v prípade odsúdeného je potrebné konštatovať, že podľa hodnotenia ústavu na výkon trestu ciele programu zaobchádzania odsúdený plní len čiastočne práve v bode edukácia, z dôvodu vyššie uvedeného „prehrešku“ zo dňa 21.06.2022.

Podľa názoru krajského súdu je preto možné uzavrieť, že odsúdený v podmienkach doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody nepreukázal schopnosť viesť riadny život, ba práve naopak svojím správaním preukázal, že ani pôsobenie najprísnejšieho druhu trestu nemalo na neho zjavne požadovaný výchovný účinok.

Na úplný záver k nesplneniu prvej materiálnej podmienky spočívajúcej v polepšení sa krajský súd uvádza, že ak súd nezistí „polepšenie sa“ odsúdeného, veľmi ťažko môže dospieť k záveru, že by po podmiennečnom prepustení na slobode už viedol riadny život (druhá materiálna podmienka). Inak povedané – ak odsúdený nevie rešpektovať právne normy vzťahujúce sa na jeho pobyt „za múrmi väznice“ (viest' riadny život „vo väznici“), nemožno dospieť k záveru o splnení druhej materiálnej podmienky, teda že by existovalo dôvodné očakávanie, že odsúdený už bude rešpektovať právne normy vzťahujúce sa na jeho pobyt na slobode.

Krajský súd ďalej v prípade druhej materiálnej podmienky tiež pripomína, že zmysel podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie alebo za dobrú prácu vo výkone trestu odňatia slobody bol páchatel' automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby na slobodu, bez zreteľa na to, aká je prognóza jeho ďalšieho správania. Podmiennečné prepustenie je na mieste len v tom prípade, ak vzhľadom ku všetkým okolnostiam, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život a že tu nie je pre spoločnosť príliš veľké riziko recidívy. Takou okolnosťou, ktorá má pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení význam, je aj predchádzajúci spôsob života odsúdeného vrátane jeho trestnej minulosti. Posúdenie otázky prípadnej recidívy je svojím spôsobom vždy len predpokladom vysloveným s väčšou či menšou mierou pravdepodobnosti, pričom súd je vždy odkázaný na objektívne okolnosti, medzi ktoré je nutné považovať i doterajšie sklony odsúdeného k páchaniu trestnej činnosti, vrátane jej početnosti.

Krajský súd považuje nápravu odsúdeného A. B., vzhľadom na už vyššie uvedené skutočnosti, za podstatne sťaženú. Krajský súd v tomto smere uvádza, že odsúdený má v registri trestov 6 záznamov, teda nejde o prvopáchatela trestnej činnosti a ide naopak o osobu s určitými sklonmi k páchaniu trestnej činnosti. Takýto záver vyplynul pre krajský súd aj z povahy spáchaných trestných činov, pre ktoré sa nachádza vo výkone trestu odňatia slobody (najmä pokiaľ ide o pokračovací obzvlášť závažný zločin).

Aj preto sa krajský súd stotožnil so záverom uvedeným v hodnotení ústavu na výkon trestu, že u odsúdeného je resocializačná prognóza menej priaznivá na základe stredného rizika recidívy. Predchádzajúci spôsob života odsúdeného a priebeh doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody preto podľa názoru krajského súdu nedávajú dostatočnú záruku, že jeho protiprávne konanie sa už nebude opakovať.

Účelom trestu je okrem iného i ochrana spoločnosti pred páchatel'om trestnej činnosti a trest má odrádzať aj ostatných členov spoločnosti od páchania trestných činov. Je v záujme dovŕšenia nápravy odsúdeného a splnenia účelu nariadeného trestu odňatia slobody, aby ho odsúdený aj naďalej vykonával.

Z vyššie uvedených dôvodov preto rozhodol krajský súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia, keď odsúdený nespĺňal dve z troch zákonných podmienok na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.